

Izraelští „osadníci“ čistí cestu k anexi pomocí nového zákona o půdě

Jonathan Cook

16.2.2017

Izraelský parlament schválil v pondělí v noci zákon – zákon každým písmenkem pochybný tak, jak naznačuje titulek. Tento zákon rozšiřuje pravomoci izraelských představitelů v oblasti konfiskace zbývajících fragmentů palestinské půdy na Západním břehu, které měly být tabu.

Palestinští vůdci varovali, že tento zákon je posledním hřebíkem do rakve řešení dvou států. Vládní ministři radostně souhlasili. Pro ně je to rozšíření izraelského zákona na Západní břeh a první krok směrem k formální anexi.

Tento zákon – rovněž běžně překládaný z hebrejštiny jako regulační či legalizační zákon – byl důraznou reakcí pravice na vystěhování několika desítek rodin z osadnické „předsunutá základny“ zvané Amona minulý týden. Šlo o krátký a ojedinělý zpětný ráz pro „osadníky“, vyvolaný rozhodnutím soudu, jehož vynucení trvalo tři roky.

Vystěhování 40 rodin bylo přeměněno na obrovské politické divadlo, které stálo 40 milionů dolarů. Bylo to inscenováno jako národní trauma, aby se zajistilo, že taková událost se již nikdy opakovat nebude.

Uniformy, které na sobě měla policie při demolicích palestinských domovů – zbraně, obušky, černé brnění a masky – byly odloženy. Místo toho policisté, v přátelských modrých bundách a baseballových čepicích, jednali s židovskými porušovateli zákona v dětských rukavičkách, dokonce i když čelili smršti kamenů a lahví. Nakonec desítky policistů potřebovaly nemocniční ošetření.

Jak bitky narůstaly, Naftali Bennett, ministr vzdělávání a vůdce osadnické strany Židovský domov, označil rodiny z Amony za „hrdiny“. Premiér Benjamin Netanyahu cituplně pronesl: „Všichni chápeme rozsah jejich bolesti“.

„Osadníkům“ byla slíbena větší náhrada a dostanou hojné kompenzace. V rámci všeobecnějších náhrad byly odhaleny plány na tisíce nových domů pro „osadníky“ na Západním břehu.

Ale hlavní cenou pro Bennetta a krajní pravici byl samotný zákon. Ten ruší omezení ustanovená v 70. letech – a později porušená desítkami „předsunutých základen“ jako Amona – která měla zabránit otevřenému boji „osadníků“.

Mezinárodní právo je jasné a říká, že okupující mocnost může zabrat půdu jen pro vojenské potřeby. Izrael se dopustil válečných zločinů a přesunul na okupovaná území více než 600,000 židovských civilistů.

Následné vlády ignorovaly své právní závazky a předstíraly, že území jsou sporná, nikoliv okupovaná. Ale pak, k nelibosti izraelských soudů, představitelé souhlasili se zákazem pro „osadníky“, aby mohli stavět na půdě v soukromém vlastnictví Palestinců.

Žádná velká omezení to však nebyla. Za osmanské, britské a jordánské vlády nebyla spousta palestinské půdy nikdy formálně zaregistrována. Vlastnictví se odvozovalo hlavně z jejího užívání. Většina zbytku byla veřejná půda.

Izrael zabral tato rozsáhlá území, která postrádala doklady o vlastnictví, nebo která patřila lidem vyhnaným ze Západního břehu válkou v r. 1967, a prohlásil je za „státní půdu“ – aby s ní mohlo být nakládáno jako se součástí Izraele a mohla být vyhrazena výlučně pro židovské osídlení. Ale dokonce ani tato obří krádež půdy nebyla dost.

Územní hlad „osadníků“ vedl k tomu, že po celém Západním břehu byly postaveny desítky osadnických předsunutých základen, často na soukromé palestinské půdě. Navzdory faktu, že porušovaly izraelské zákony, byly těmto předsunutým základnám okamžitě poskytnuty státní služby, od elektřiny a vody po autobusy a školy.

Velmi opožděně nakreslily soudy čáru v Amoně a požadovaly, aby byla půda vrácena jejím palestinským vlastníkům. Zákon převážil rozhodnutí soudců a umožnil, aby byla soukromá půda ukradená Palestincům „vyprána“ jako izraelský státní majetek.

Izraelský vrchní státní zástupce odmítl zákon bránit. Bude ho akceptovat Nejvyšší soud? Možná. Cílem „traumatických“ scén v Amoně bylo vylíčit soud jako zloducha tohoto dramatu, protože toto vystěhovávání nařídil.

Nicméně tato legislativa by mohla mít prostřený červený koberec.

V praxi neexistovalo nikdy žádné vážné omezení u krádeží palestinské půdy. Ale nyní podpora izraelské vlády tomuto plundrování bude explicitní a vyjádřená zákonem. Bude nemožné vinit předsunuté základny z „podvodného“ osidlování, či tvrdit, že Izrael se pokouší zabezpečit palestinská vlastnická práva.

Dan Meridor, bývalý vládní ministr z Netanyahuovy strany Likud, označil zákon za „zlý a nebezpečný“. Izrael, poukázal, může mít jurisdikci nad palestinskou půdou, jen když budou Palestinci hlasovat pro izraelský parlament – v krátkosti, jde o anexi jinými prostředky. Zavírá to dveře jakémukoliv druhu palestinského státu.

Časem, dodal, to bude mít nechtěné následky. Místo aby učinil předsunuté základny legálními, zdůrazní zločinnou povahu všech osad, včetně těch ve východním Jeruzalému a tak zvaných „osadních bloků“ – oblastí, u kterých dříve americká vláda naznačila, že by mohly být přijatelné pro anexi a připojení k Izraeli, v rámci budoucí mírové dohody.

Další velké nebezpečí zmínil vůdce opozice Isaac Herzog. „Vlak, který odtud vyjíždí, má jen jednu zastávku – v Haagu,“ řekl v odkazu na sídlo Mezinárodního trestního soudu.

Pokud prokurátoři tohoto mezinárodního soudu budou brát své povinnosti vážně, tento zákon výrazně zvyšuje tlak na ně, aby postavili izraelské představitele – dokonce i Netanyahua – před soud za spoluúčast na válečných zločinech a zřizování a podporování „osad“.

[Israel's Settlers Clear Path to Annexation with New Land Law](#) vyšel 7. února 2017 na Global Research. Překlad v ceně 343 Kč Zvědavec.

URL adresa článku:

<http://www.zvedavec.org/komentare/2017/02/7181-izraelsti-osadnici-cisti-cestu-k-anexi-pomoci-noveho-zakona-o-pude.htm>